

RAPORTUL DE ACTIVITATE PENTRU ANUL 2013, al consilierului județean **Eduard LAMBRINO**

Raportul de activitate se referă la anul 2013, primul an după alegerile locale și generale din 2012. Pentru a doua oară am fost ales *consilier județean* în Consiliul Județean Vrancea reprezentând Partidul Național Liberal – Filiala Vrancea, pe listele unei alianțe – Uniunea Social Liberală (prima fiind Alianța „DA” cu PD). Sunt la al patrulea mandat de ales local și la al treilea în Consiliul Județean Vrancea. Întreaga mea activitate în acest for deliberativ al administrației publice locale s-a desfășurat în conformitate cu Legea nr. 215 din 2001 – a Administrației Publice Locale, actualizată, cu Legea nr. 393, din 2004 – a Statutului Aleșilor Locali, actualizată și cu Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului Județean Vrancea.

Principala atribuțiune a unui consilier județean, a unui ales local în sens mai larg, este aceea de a participa la ședințele Consiliului Județean Vrancea, organizate la termen – „ordinare”, dar și la cele „extraordinare” și „de îndată”. Am participat desigur la dezbaterile organizate pe marginea proiectelor de hotărâre aflate pe ordinea de zi, propunând amendamente, sau soluții la problemele în discuție, exprimând poziția mea personală, a grupului de consilieri județeni ai PNL, respectiv a Filialei Vrancea a PNL, sau a grupului de consilieri județeni ai USL, respectiv a USL Vrancea, în legătură cu problemele aflate în dezbateră în deliberativul județului nostru.

2013 a fost primul an după victoria zdrobitoare a USL atât în alegerile locale, cât și la cele generale din 2012. Această uriașă încredere pe care românii, inclusiv vrâncenii noștri, au acordat-o acestei construcții politice (poate aparent ușor bizară – prin asocierea celui mai puternic partid din stânga eșicherului nostru politic, PSD și a singurului partid istoric rămas în viața politică românească, reprezentând dreapta, PNL), își are principala explicație în pericolul pe care Traian Băsescu l-a reprezentat pentru democrația românească. Au fost acaparate de către Președinte, în perioada 2009–2012, aproape toate puterile statului, printr-o conducere autoritară, aproape de dictatură, prin încălcarea Constituției României, prin acțiuni și poziții care nu sunt în „fișa postului” de Președinte al României, prevăzute de Constituție. De altfel la mijlocul anului 2012, actualul președinte a fost din nou suspendat (mai fusese suspendat și în mandatul său trecut), la referendumul care a urmat 7,4 milioane de români votând pentru „trimiterea acasă” a lui Traian Băsescu. O pregătire slabă din punct de vedere al comunicării, o mediere proastă în Europa, în principalele cancelarii sau în organismele Uniunii Europene,

coroborată cu o atitudine politică a Curții Constituționale, au alcătuit tabloul unei înfrângerii care a zguduit din temelii cea mai impunătoare construcție politică de după 1989, USL. Deși aparent cu principalele promisiuni la zi, guvernul Ponta 2 pleca la drum cu un așa numit „Pact de coabitare”, care, deși avea o anume acoperire în a contracara logica cu care actualul Președinte interpretează Constituția, reprezenta totuși, prima înțelegere, oarecum pe față, cu Instituția Prezidențială. Acest moment împreună cu alcătuirea guvernului Ponta 2, prin „golirea de conținut” a ministerelor care reveneau PNL conform algoritmului politic (vezi Economia fără energie, Transporturile fără drumuri, Finanțele fără Buget, etc.), se constituiau în a doua mare lovitură dată USL, de data aceasta din interior. Cei doi copreședinți, păstrau aparențele unei colaborări bune, dar tensiunile din interiorul uniunii evoluau spre niște limite tot mai greu de ascuns.

PNL a trecut, poate firesc, peste multe neînțelegeri din uniune, unele apărute chiar după alegerile locale din 2012, unde ca și în Vrancea de altfel, PSD a avut propriile interpretări ale Protocolului uniunii (vezi alegerea viceprimarilor, a vicepreședintelui CJ, numirile la instituțiile deconcentrate, etc.). Orgoliile individuale, urmate de cele colective de partid mare ale PSD, au săpat însă constant la temelia unei încrederi și așa fragile, după un istoric de 20 de ani de antagonisme electorale ale celor două partide mari, din această construcție politică. În opinia mea, starea de tensiune din uniune a fost amplificată complet artificial și adusă la un nivel conflictual prin media, cu precădere la unele „canale partizane”, care au început să semene îndoiala că PSD va accepta la Cotroceni un liberal pe actuala Constituție, deși aceasta fusese, nu-i așa, o înțelegere contractuală. Pe un asemenea fond nu trebuie ignorate acțiunile „jucătorului” de la Cotroceni, Președintele având partea sa de contribuție, de altfel declarată, la distrugerea acestei alianțe. Acesta s-a străduit și a reușit, să „desumfle” ușor, dar constant și tenace, principalele două proiecte majore ale USL – proiectul modificării Constituției și cel al reorganizării teritoriale, cu ajutorul evident al Curții Constituționale.

Pentru mine acest proiect politic a însemnat ceva important și similar cred și pentru societatea românească. Pe de o parte investiția mare de încredere a națiunii se datora parcă îndemnului „faceți odată ce trebuie făcut, pentru ca acest popor să trăiască mai bine”, programul USL fiind, contrar tuturor criticilor, unul dintre cele mai bune lansate pe piața politică, din 1989 încoace. Asta obliga cele două familii politice la foarte mult, pentru a lăsa la o parte tot ce ne putea despărți, în realizarea unui așa mare interes general. Pe de altă parte am descoperit personal apoi, din colaborarea cu partenerii noștri de la PSD Vrancea, mulți oameni deosebiți, cu care am colaborat în uniune și cu care păstrez în continuare o relație deosebită. Să ne înțelegem : nu împărtășim aceleași valori, nu credem în aceleași lucruri, dar nu mai putem fi dușmani politici ca în anii trecuți. Respectul sper eu reciproc, comunicarea și relaționarea în alți termeni, au alungat, în accepțiunea mea definitiv dintre noi ura aceea viscerală, care se transmitea și electoratului. Suntem, sau ar trebui să devenim în continuare

doar competitori politici, fiecare oferind alegătorilor o alternativă, pentru a alege. Iată cum indirect acest proiect a contribuit, iarăși în opinia mea, ca un prim pas pentru europenizarea relațiilor politice interne, în măsură să ne facă, pe noi și structurile din care facem parte, mai buni, mai ancorați în slujba cetății, consumându-ne energiile pentru rezolvarea problemelor comunității, nu în abordări conflictuale și dispute politice sterile, fără nici un rezultat pentru cetățeni. Așa cred că trebuie să arate un om politic din Mileniul al III – lea.

Și totuși, nimic nu prevestea în 2013, ce s-a întâmplat ulterior.

Așa cum evidențiam și în raportul anului trecut, această scurtă radiografiere politică a anului 2013 este în opinia mea necesară, chiar dacă este una subiectivă, pentru că, această calitate de consilier județean s-a obținut ca om politic, participant, desigur la acest nivel, la viața politică internă.

Anul 2013 a fost și pentru economia județului Vrancea un an dificil. Investițiile au scăzut pentru că nevoile guvernamentale de reparații ale măsurilor anti-populare ale lui Traian Băsescu, trebuiau să aibă prioritate. A reieșit din nou în asemenea situații de criză, necesitatea tuturor structurilor administrativ teritoriale de a promova programele europene, care să rezolve într-un fel nivelul scăzut al investițiilor. Noi liberalii credem că relansarea economică este prioritatea numărul unu, prin relaxarea fiscală a celor care produc, condiție necesară apariției de noi locuri de muncă. Credem că în anul care a trecut Consiliul Județean Vrancea a reușit să mențină un echilibru din acest punct de vedere, acoperind și situațiile mai grele din unele UAT.

Am îndeplinit și îndeplinesc funcția de *lider al grupului de consilieri județeni ai PNL* în Consiliul Județean Vrancea, iar după ultimele alegeri locale din 2012, am fost și *vicelider al grupului de consilieri județeni ai USL*. În aceste calități am asigurat și în 2013 pregătirea ședințelor de consiliu județean prin organizarea dezbaterilor în cadrul grupului de consilieri a proiectelor de hotărâre, dar și discutarea altor probleme aflate pe ordinea de zi a forului județean al administrației publice locale, pentru formarea unei poziții coerente a grupului de consilieri ai PNL, respectiv USL, în legătură cu subiectele în discuție și a argumentării punctelor noastre de vedere.

Fac parte, în aceeași calitate de *consilier județean*, din Comisia nr. III – de Administrație Publică Locală, Juridică, Prestări Servicii și Apărarea Ordinii Publice, a Consiliului Județean Vrancea. Activitatea în comisiile de specialitate ale consiliului județean este una laborioasă, ocazie cu care la dezbaterile din cadrul ședințelor organizate, am participat la analiza și avizarea atât a proiectelor de hotărâre care formau ordinea de zi a întrunirilor Consiliului Județean Vrancea, dar și la discutarea altor tematici specifice, care țin de obiectul de activitate al comisiei. Am participat alături de ceilalți colegi membri ai comisiei, la elaborarea programului de activitate al acesteia și la elaborarea rapoartelor de activitate periodice ale comisiei.

În calitate de consilier județean, am participat și în 2013 la nenumărate întâlniri cu cetățenii din județ, din majoritatea unităților administrativ teritoriale. Pentru toate chestiunile

ridicate de cetățeni, am formulat răspunsuri sau i-am îndrumat către instituțiile abilitate pentru rezolvarea problemelor lor.

Am participat de asemenea în 2013 la manifestările organizate de Consiliul Județean Vrancea : simpozioane, întâlniri omagiale, sau festive, sărbători naționale, spectacole, etc.

În conformitate cu prevederile legale în vigoare am făcut publice interesele mele și mi-am declarat veniturile și averea.

Focșani, la 26 martie 2014

Eduard LAMBRINO

